

Малък орел *Aquila pennata*

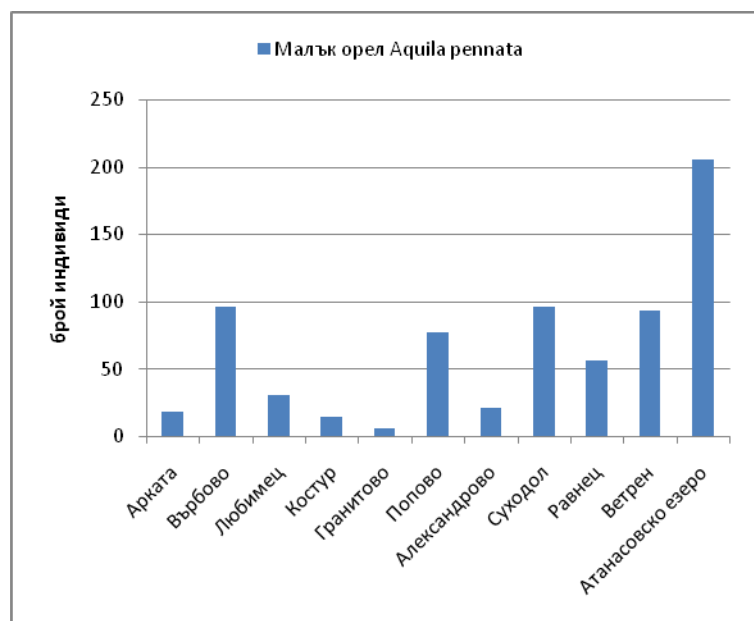
Описание на вида

Мигриращ и гнездящ у нас вид. Редовно отчитан по време на миграция в неголеми количества. Единично летящ вид, който не образува ята. Съществуват две основни фази – тъмна и светла, като птиците от различните фази съществено се различават по оперение.

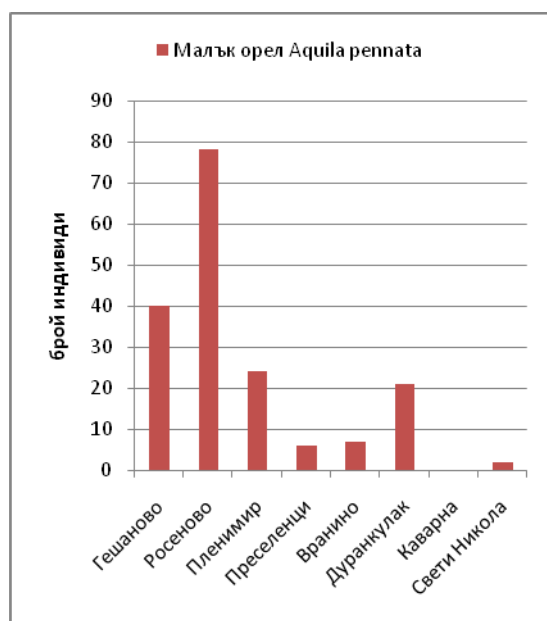
Визуално проучване на дневната миграция

Численост и фронт на миграцията през Южна България и Добруджа

По време на есенната миграция 2012 г. в Южна България са наблюдавани 711 малки орли. Това представлява 79% прелитащата популация на вида по западно-черноморския прелетен път Виа Понтика, която е оценена на 800 инд. от Видът е отчетен на всички наблюдателни точки. Най-голяма е числеността на Атанасовско езеро – 205 инд. В Добруджа малки орли са отбелязани на всички постоянни наблюдателни точки, както и на Свети Никола, Люляково и Царевец от временните. Общо са отчетени 180 малки орела. Най-голяма численост в района е наблюдавана при Росеново – 78 индивида (фигура 112Б). Фронтът на миграцията в Добруджа напомня този на малкият креслив орел – в централните и западните части на района са наблюдавани много повече птици отколкото в Крайморска Добруджа (фигура 112А). В Южна България най-много индивиди са отчетени при точките в източната част на проучвания район, както и при село Върбово (в Източните Родопи).

А/ Южна България

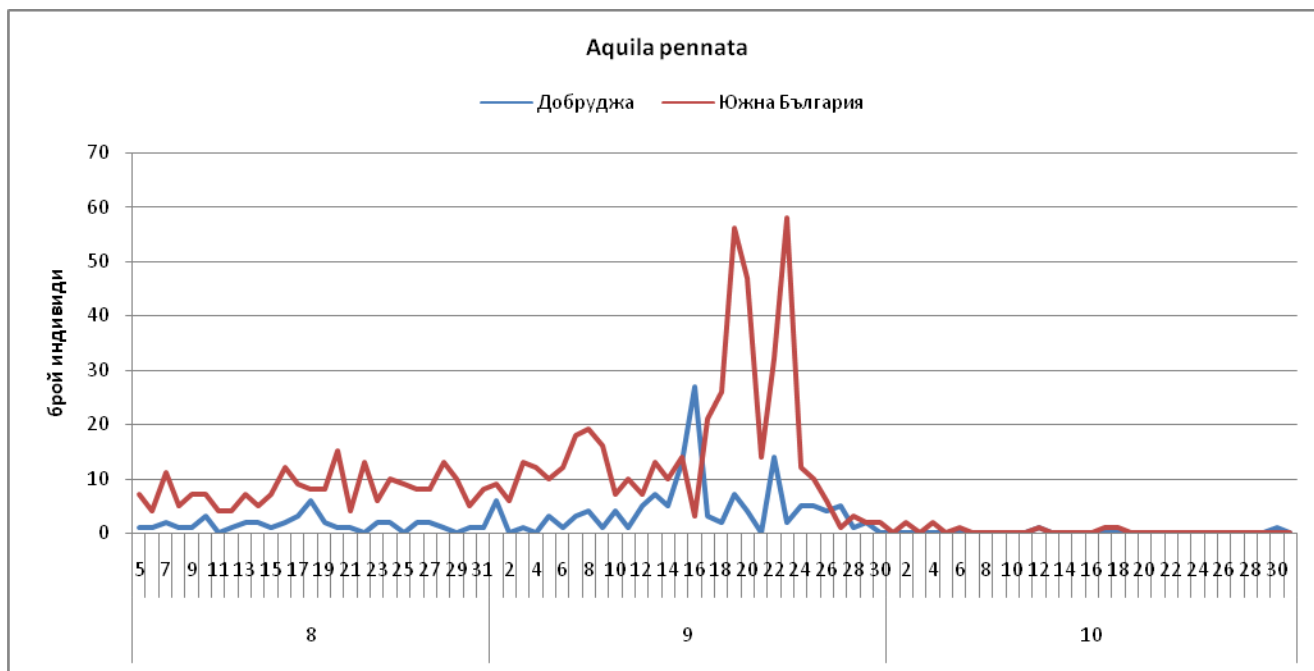
Б/ Добруджа

Фигура 103. Фронт на миграцията на малкия орел през есента на 2012 г.

Интензивност и динамика на прелета на вида в периода на изследването

Сезонна динамика

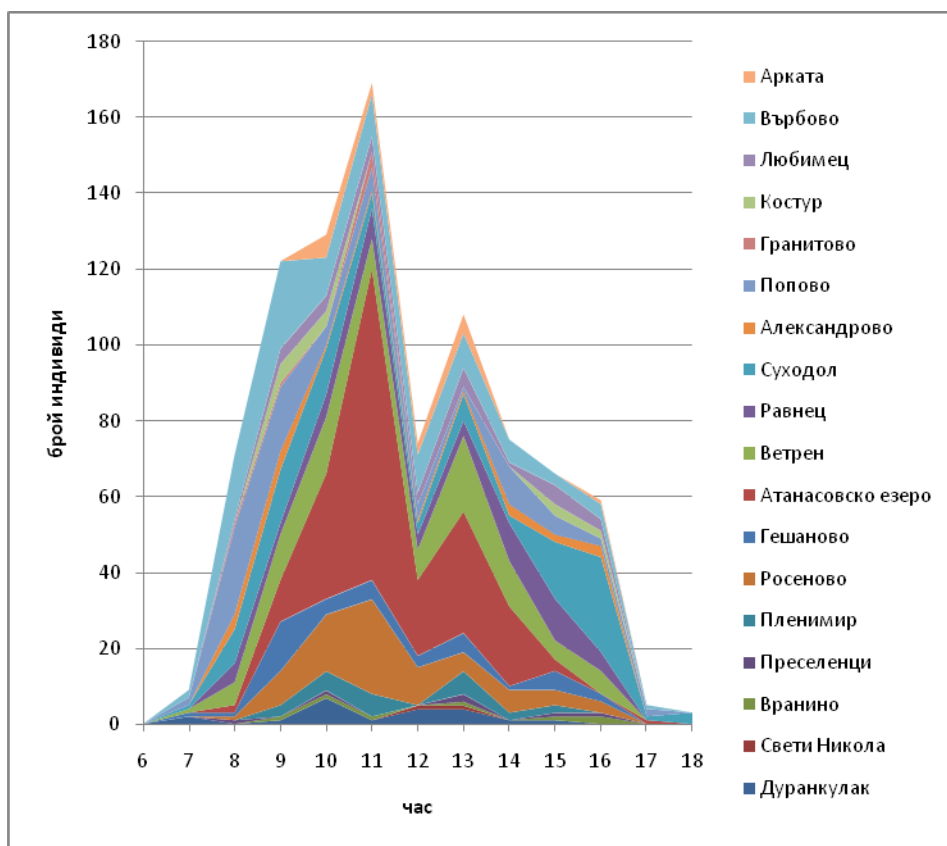
Основната част от малките орли са преминали над района на проучване през септември – 469 индивида в Южна България и 135 в Добруджа (фигура 113). През август в Южна България са видяни 214, а в Добруджа 41 индивида. За октомври численостите са съответно само 8 и 2 индивида. Най-рано мигриращи малки орли са регистрирани на четири от наблюдателните точки на 5.8.2012 г., а най-късно са наблюдавани на 18.10.2012 г. на Равнец (Южна България). Интензивния прелет на малкия орел започва от началото на септември и продължава до края на месеца. Птиците обикновено са преминавали поединично или по две. Максималната дневна численост е на 23.9.2012 г. на Атанасовско езеро – 49 инд. Общата максимална дневна численост за целия район на проучване е регистрирана на 19.9.2012 г., когато общо през всички наблюдателни точки са преминали 63 индивида.

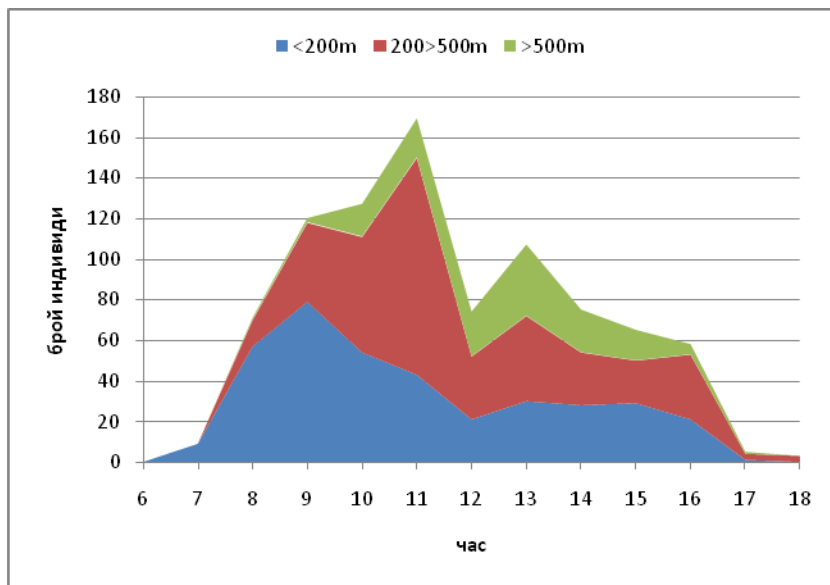
Фигура 113. Сезонна динамика на прелета на малкия орел през есента на 2012 г.

Дневна динамика

На базата на наблюденията на малкия орел на всички 18 наблюдателни точки може да се заключи, че най-голям брой птици прелитат изследвания район на Южна България и Добруджа в периода между 9 и 11 ч. (47% от птиците)(фигура 114). Преди обяд повечето малки орли летят на височина до 200м и между 200 и 500 м. След 12 ч. разпределението в трите височинни пояса е сравнително равномерно (фигура 115).

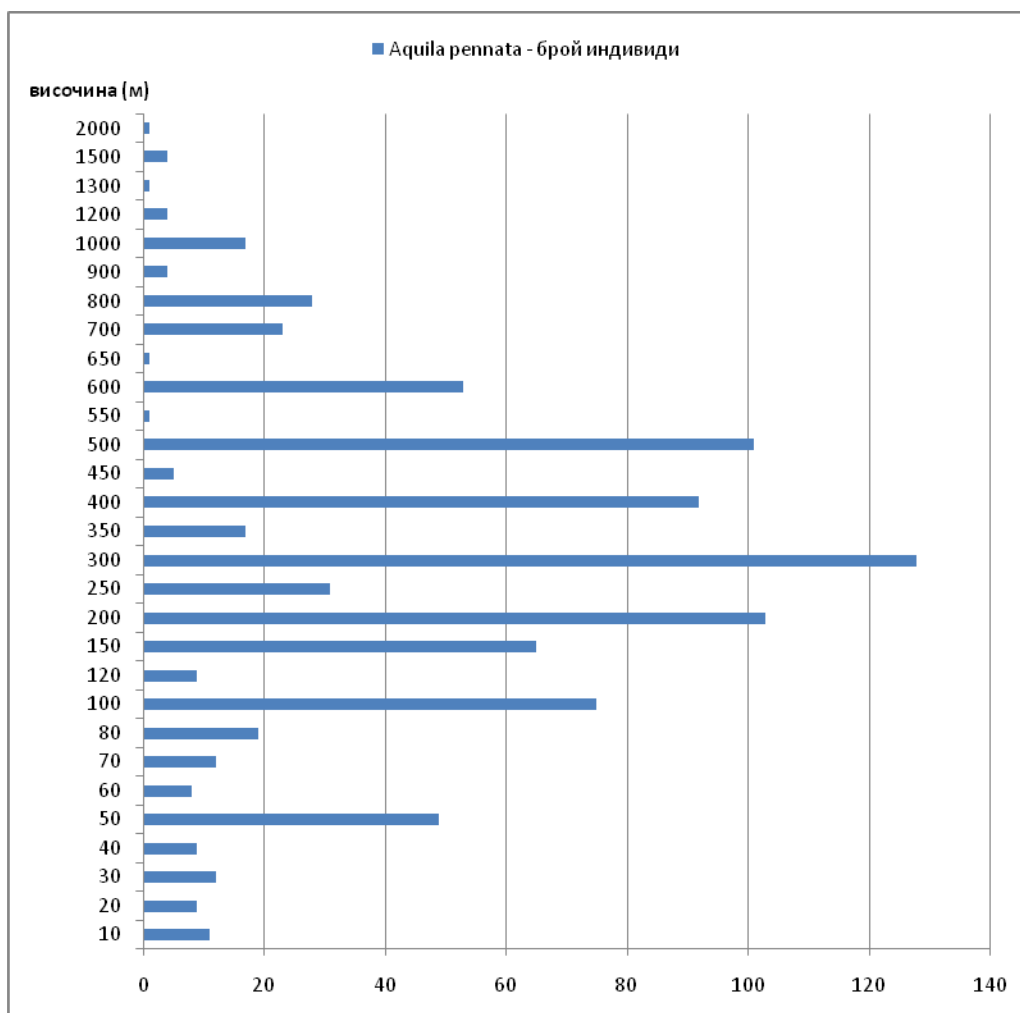
Фигура 114 Дневна динамика на прелета на малкия орел през есента на 2012 г.

Фигура 115. Връзка между дневната динамика на прелета на малкия орел и височината на полета по време на есенна миграция 2012 г.

Височинно разпределение на прелитащите реещи птици

По време на есенната миграция 2012 г. в Южна България и Добруджа малки орли са наблюдавани да прелитат на височина от 10 м до 2000 м, като най-много птици прелитат на височина около 300 м, 200м и 500 м. (фигура 116). На практика до 200 м. и на 200-500 м. са отбелязани еднакъв брой птици (по 42% от индивидите), значително по-малък е делът на птиците над 500 м. – 16%.

Фигура 116. Височина на полета при малкия орел по време на есенната миграция 2012 г.

Миграционни потоци

Основното направление на мигриращите малки орли е североизток – югозапад. Тази закономерност е отбелязана както в Южна България (34% от птиците), така и в Добруджа (36%).